

Naši delovni kolektivi so pred večjo odgovornostjo. Zaupanje skupnosti, ki pušča kolektivom vedno večja sredstva, nalaga samoupravnim in drugim organom vedno večje dolžnosti.

Hkrati skupnost prepušča večino funkcij samoupravnim organom v pogledu gospodarjenja sploh. Glavno besedo imajo kolektivi v iskanju možnosti za povečanje dohodka in skladno s tem seveda o vprašanih produktivnosti in podobno. Pri reševanju teh vprašanj pa se kolektivi oziroma njihovi organi srečujejo z nešteti težavami v proizvodnem procesu, v konkurenci na tržišču in podobno.

Pri vseh teh pestrih vprašanjih pa marsikje puščajo v ozadju skrb za delavce, skrb za družine zaposlenih — skrb za ljudi. Le malo podjetij imamo še na Gorenjskem, kjer je kadrovska politika urejena na pravi osnovi. Vse

za vrsto problemov, ki nastajajo z medsebojnimi odnosi v podjetjih, gre za evidenco in vzgojo zlasti mladega kadra in podobno.

To vprašanje postaja še zlasti aktualno ob sedanjih omejitvi zaposlovanja v nekatere dejavnosti. Ti ukrepi nalagajo še skrbnejšo kadrovsko o politiko, politiko čim bolj racionalnega usposabljanja delavcev na njihovih delovnih mestih, skrb za njihovo vsestransko izpopolnjevanje, skrb, da bodo ne samo na delovnem mestu, marveč tudi v samoupravnih organih in drugih organizacijah lahko čim več prispevali skupnosti in s tem tudi sebi.

K. M.

LJUDJE

se o delavcih govori v duhu administrativne, ozke personalne službe. Komisije za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij in drugi organi se ponekod zelo uspešno uveljavljajo, toda to delo je zelo zahtevno. Gre za pravilno ocenjevanje delavcev kot ljudi,

V sredo popoldne so tudi v Kranju pokopavali Pusta in njegove norčije. Tradicionalnemu pogrebemu obredu, ki ga je tudi letos pripravil kolektiv tovarne »Planika«, je prisostvovala nepregledna množica Kranjčanov

GLAS

GORENJSKE

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI ZA GORENJSKO

LETO XII., ŠT. 12 — CENA DIN 10.—

KRANJ, 13. FEBRUARJA 1959

Za ali proti

S plenuma OK LMS Kranj

480 mladih za zvezno delovno akcijo

V lokalnih akcijah naj mladina sodeluje pri gradnjah za družbeni standard

Nekateri ljudje iz podjetij govorijo, da je treba zaposliti nove delavce že zato, ker so se z novimi predpisi občutneje podaljšali dopusti in pa dnevni počitek delavcev. Ni dvoma, da je v tem nekaj resnice. Še posebej velja to za tekstilno industrijo, kjer so v večini zaposlene žene, ki so z novim zakonom o delovnih razmerjih še posebej zaščitene.

Je pa hkrati spet res, da ljudje s številkami vendar malo pretiravajo. V nobenem podjetju na račun podaljšanih dopustov in polurnega odmora niso dodatno izgubili 10% delovnega časa, ki ga baje sedaj morajo nadoknaditi z novimi delavci. Vendar so tudi taki, ki to dokazujejo.

V kranjski občini so v letu 1957 — torej tedaj, ko še niso veljali novi predpisi o dopustih — predstavljali dopusti 4,68% celokupnega fonda delovnega časa, v letu 1958 (torej po novih predpisih) pa samo 0,92% več ali 5,6%.

Take so številke!

Vendar številke še ne povedo vsega. Podaljšana dnevni odmor in letni počitek dobro vplivata na proizvodnjo. Človek je bolj spočit in lažje dela. V mnogih podjetjih so izračunali, da produktivnost zaradi podaljšane odmora ni padla, marveč se je — nasprotno — povečala. Prav tako je v letnih dopustih. Zato niti 0,92%, kolikor se je v kranjski občini povečal fond dopustov v celokupnem fonda delovnega časa, ne predstavlja povsem realne številke, ampak je število izpadlih produktivnih ur na račun povečanih dopustov praviloma še nižje.

Nekoliko temeljiteje pa bi bilo treba pogledati tudi na notranje rezerve v podjetjih. Ni pretirano trditelj, da bi se zmanjšanje produktivnih ur lahko nadoknadilo izključno iz notranjih rezerv. Številke govorijo, da bi pri tem nastal celo občuten presežek. V kranjski občini so v letu 1958 znesli razni dvoomilijoni izostanki z dela nič manj kot 6,3% celokupnega fonda delovnega časa ali 2.286.653 delovnih ur. Materialna škoda zaradi tolikšnih izostankov znaša najmanj 450 milijonov dinarjev.

Z zmanjševanjem dvoomilijonih izostankov z dela bo treba v prihodnje pokrivati zaradi dopustov izpadle delovne ure, ne pa z dodatnim zaposlovanjem ljudi. Vsako novo zaposlovanje take in podobne skrite rezerve samo prikriva. Tako ima dvojen negativen učinek: predvsem ne vzpodbuja večji storilnosti, hkrati pa zaostruje stanovanjske in druge komunalne probleme.

Očitno je torej, da so tisti, ki zaradi podaljšanih dopustov zagovarjajo dodatno zaposlovanje, na napačni poti.

Na plenumu okrajnega komiteja LMS Kranj, ki je bil v sredo popoldne in ki sta se ga udeležila tudi člana CK LMS Marjan Rožič in Jaka Bogataj, so najprej razdelili funkcije posameznim članom komiteja, ki so bili izvoljeni na nedavni okrajni mladinski konferenci, in formirali komisije, potem pa so govorili o izvajanju ideološko-političnega programa in o mobilizaciji za mladinske delovne brigade v letošnjem letu.

Sekretar OK LMS Kranj Viktor Kralj je poudaril, da je za politično delo mladinskih aktivov osnovno izvajanje minimalnega ideološkega programa, ki ga je sestavil CK LMS. Pri tem pa so povsod največje težave s predavatelji, zato je predlagal, naj bi pri občinskih mladinskih komitejih ustanovili predavateljske aktivne, ki bi bili sposobni, številčno in kvalitetno zagotoviti dobre predavatelje vsem osnovnim organizacijam. Druga oblika izobraževanja so seminarji, ki so sicer v zadnjih letih izobrazili že lepo število mladincev in mladink in od katerih je mladinska organizacija upravičeno pričakovala pomoč pri delu v aktivih. Te pomoči pa skorajda ni bilo. V mladinskem izobraževalnem centru v Bohinju bo letos spet 23 seminarjev, na katere naj bi poslali tistim ladinca, ki bodo v prihodnje predstavljali vodilni kader mladinske organizacije in ki se bodo resneje oprijeli dela v najrazličnejših organih samoupravljanja. Vsi občinski komiteji na Gorenjskem bodo v teh dneh priredili za svoje člane tudi posebne 3-dnevne seminarje.

Zivahna je bila razprava o pripravi na mobilizacijo za zvezno in lokalne delovne akcije. Lani je bil plan mobilizacije prenešen za 21,5%, kar pomeni, da je bil vsak četrti organizirani član LM v brigadi. Osnovna pomanjkljivost pri lanskoletni mobilizaciji pa je bila ta, da so prijave zbirali občinski in Okrajni komite in ne osnovne organizacije. Letošnji plan določa za zvezno delovno akcijo štiri brigade in sicer dve kmečki in dve srednješolski. V vsaki bo 120 mladih, skupno torej 480. Prva brigada, ki bo izrazito kmečka in ki bo imela tudi namen vzgojiti zadostno število kmetijskih strokovnjakov in družbenih delavcev na vasi, bo odšla na delo 20. aprila. Druga, srednješolska brigada bo odšla junija. Zanj še ni določeno, ali jo bodo sestavljali samo dijaki kranjske občine ali pa bo sestavljena iz srednješolcev vseh gorenjskih občin. Tudi tretja brigada, ki bo odšla na delo 1. avgusta, bo srednješolska. Četrta brigada pa bo verjetno kmečko-delavska in bo delala od 1. avgusta do konca septembra. Razen tega bodo letos občinski komiteji Kranj, Jesenice

in Tržič pripravili tudi lokalne delovne akcije. Te bi morale pomagati zlasti pri gradnjah za družbeni standard, ker bi s tem večale realna sredstva, ki jih za družbeni standard predvidevajo občine in podjetja.

A. T.

OKRAJNA KONFERENCA SZDL

Kranj, 12. februarja.

Jutri, v petek, 13. februarja, se bodo v dvorani Okrajnega ljudskega odbora v Kranju sestali delegati vseh občinskih odborov SZDL iz okraja, na redno letno konferenco.

Konferenca je v času, ki je zlasti pomemben zaradi novih stališč v zvezi z razvojem naše gospodarstva in družbenega življenja. Ni dvoma, da bo osnovna tema konference, kako naj organizacije SZDL pripomorejo k nadaljnemu dviganju življenjskega položaja delovnega

človeka in k njegovemu še večjemu uveljavljanju v družbenem življenju in v proizvodnji. S tem v zvezi bo konferenca morala zavzeti jasna stališča do vseh problemov, ki so neposredno povezani z večjo delovno storilnostjo, kot osnov za višji življenjski standard.

Okrajna konferenca SZDL bo nedvomno pripomogla, da se bodo ta stališča še bolj izkristalizirala in v praksi še hitreje uveljavila. V tem je tudi njen osnovni pomen.

-ik

Posnemanja vreden zgled

Danes lahko zapišemo nekaj vrstic o novi trgovini na Jesenicah in o tem, kako v zadnjih letih skrbijo na Jesenicah za ureditev trgovskih lokalov. Ze pred dvema leti so napravili odločne korake v to smer. Začeli so graditi novo tržnico in večjo trgovsko-stanovanjsko hišo. Med tem pa so preuredili tudi nekaj dosedanjih lokalov. Tržnica sicer še ni gotova, obratovati pa je začela nova poslovalnica trgovskega podjetja »Zarja« na Jesenicah. Trgovina stoji v središču mesta in je najsodobnejša, z lepim lokalom, priročnimi skladišči, prevzemnim prostorom in potrebnimi sanitarnimi napravami. Mimo tega je v novi hiši še šest stanovanj za uslužbence podjetja, eno pa so dali na razpolago ObLO za potrebe uslužbencev.

Nov lokal posluje že skoraj 14 dni in je stalno obiskan, mnogi pa se radi ustavljajo tudi pred lepo urejeno izložbo. Moramo poudariti, da je novi lokal v marsičem odpravi pomanjkljivo ponudbo v središču mesta.

To pa je hkrati uspeh mladega kolektiva trgovskega podjetja »Zarja« na Jesenicah. Bil je ustanovljen pred dobrimi štirimi leti in je imel štiri lokale in 16 uslužbencev. Leta 1955 je kolektiv ustvaril že 156 milijonov prometa. Ko se je leto kasneje začel pečati še s prodajo na debelo, je povečal promet na 338 milijonov dinarjev. Seveda se je s tem kolektiv tudi primerno povečal in razširil osnovna sredstva.

Leta 1957 je dosegel 458 milijono

nov prometa in kolektiv je začel razmišljati o gradnji lastne trgovsko-stanovanjske hiše. Iz dohodka so izločili okoli 3 milijone za lastno udeležbo pri najetu 32.600.000 dinarjev posojila. Vrniti ga bodo morali v 15 letih. Kolektiv si je naložil to obveznost s prepričanjem, da jo bo v redu izpolnjeval. Med drugim razpolaga z nekaj nad 8.700.000 dinarjev lastnih skladov.

Lani se je podjetje »Zarja« priključilo še podjetje »Kašta« s svojimi poslovalnicami. Število zaposlenih je naraslo na 52 oseb, med katerimi je 18 vajencev in vajenk. V takem sestavu je imelo podjetje lani nad 700.260.000 dinarjev prometa.

-k

Vida Tomšič med jeseniškimi delavci

V sredo, 11. februarja je predsednica Glavnega odbora SZDL Slovenije, tovarišica Vida Tomšičeva obiskala delovni kolektiv jeseniške železarne. Najprej je imela štirlurni razgovor s člani tovariškega komiteja ZK, s člani samoupravnih organov in člani mladinskih in drugih organizacij v kolektivu. Tovarišica Tomšičeva se je zanimala za delovno storilnost v obratih železarne, delovne razmere, investicije, ki jih železarne daje za družbeni standard in podobno. Še posebno se je zanimala za nekatera vprašanja medsebojnih odnosov v kolektivu in za vlogo komunistov v kolektivu. K reševanju nekaterih težav je tovarišica Tomšičeva dala svoje pripombe oziroma predloge, kako naj bi usmerjali nadaljnje delo.

Po razgovoru si je tovarišica Tomšičeva ogledala nekatere oddelke železarne in se pri tem zanimala za delovne pogoje kot tudi za sanitarno tehnično varnost delavcev.

Popoldne pa je v obratu Javornik imela daljši razgovor s člani samoupravnih in političnih organizacij.

K.

32 novih članov ZKS

Osnovne organizacije ZKS v jeseniški občini se pripravljajo na jubilejno leto ZK. Mimo obravnavanja gradiva VII. kongresa ZKJ — za kar imajo organizirane posebne sestanke — razpravljajo na rednih sestankih največ o pripravah za počastitev 40-letnice ZKJ. V tej zvezi sprejemajo razne sklepe in obveznosti. Zlasti veliko razprav so posvetili vključevanju novih članov v ZKS. Uspeh ni izostal. Ze v prvih tednih letošnjega leta je bilo sprejetih v osnovne organizacije 32 novih članov, predvsem mlajših delavcev. Hkrati so zbrale organizacije še mnogo predlogov, katere pa bodo obravnavale v prihodnjih tednih.

-k

Take zime, kot je letošnja, ljudje skorajda ne pomnijo. Na Jezerskem pravijo, da je bilo zadnjikrat tako malo snega v zimi od 1935. na 1936. leto

Predlog obširne rekonstrukcije Tiskanine

Ob 40-letnici KPJ

V pretres kolektivu ZBIRANJE PODATKOV

preden bodo o tem razpravljali na zboru proizvajalcev - Okrog 400 milijonov za rekonstrukcije - Dva milijona kvadratnih metrov blaga več - Večja produktivnost z 24% - Nič več nočnega dela: glavni cilji rekonstrukcije - Hkrati reševati vsa vprašanja življenjskih pogojev delavcev

še zmeraj glavna naloga odbora za proslave na Bledu

V Tiskanini so končali obširni program za rekonstrukcijo te tovarne. Gre za obširnejšo obnovo podjetja, s katero že več let odlašajo in zavlačujejo.

V glavnem je treba popraviti predilnico. Iz varnostnih razlogov je že potrebno obnoviti streho.

delovne in higiensko tehnične pogoje. Zdad ni prostora za umivalnice, kopalnice in stranišča, ni prostora niti za malice. Tudi raznih merilnih naprav in drugih strojev zdaj niso mogli uporabljati prav zaradi pomanjkanja prostorov. Celotne investicije za

načrti o rekonstrukciji in razvoju tovarne, hoteli videti tudi načrt za izboljševanje življenjskih pogojev delavcev. So sicer rekonstrukcijo zmanjšali število zaposlenih in povečali produktivnost, da gre za izboljšanje delovnih in življenjskih pogojev velikemu številu delavcev in da bo s tem podjetje kot tekstilni kombinat imelo jasnejše perspektive razvoja.

Kljub temu bodo dali načrt v ponoven pretres celotnemu kolektivu. Delavci bi vzporedno z

Odbor za proslave 40-letnice pri Občinskem komiteju ZK na Bledu je imel pred dnevi drugo sejo.

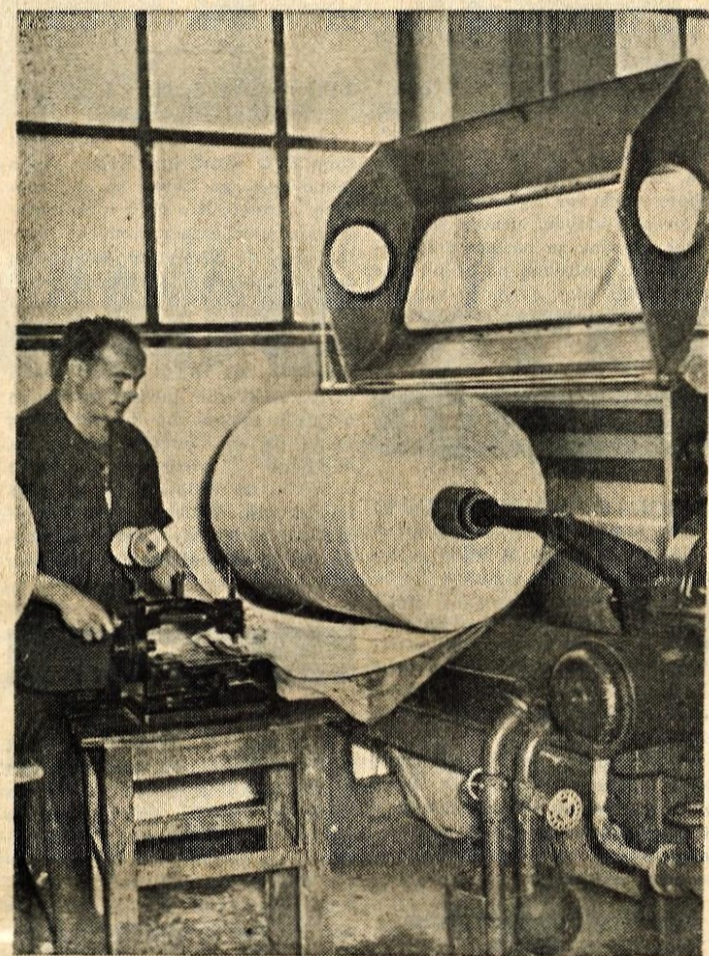
Glavna njihova naloga je še zmeraj zbiranje podatkov o naprednem gibanju. O tem so največ govorili že na prvi seji. Gre za napredno gibanje na Bledu in okolici zlasti med obema vojnama. Vplivi KPJ so preko jeseniških delavcev bili zelo močni tudi na področju njihove občine. Tega se spominjajo ljudje po okoliških vaseh. Toda napisanega, zbranega gradiva in dokumentacij je bore malo. Zato je njihovo glavno delo osredoto-

čeno v to smer. Člani zgodovinske komisije skupno z organizacijami Zveze borcev obiskujejo stare, napredne delavce, se z njimi razgovarjajo, zbirajo razne zapisnike in drugo taktatno čtivo.

Na seji odbora so prav tako govorili o osrednjih proslavah, ki bodo na Bledu ob 40-letnici »Kongresa ujedinjenca« v aprilu. Dne 18. aprila bo bogat program športnih tekmovalj. Proslave na čast jubilejnih dni ustanovitve KPJ bodo zaključili z množičnim zborovanjem v ponedeljek, 20. aprila.

K. M.

K. M.

Delavec »Tiskanine« pri stroju

NA DNEVNEM REDU V KOMUNAH NACIONALIZACIJA

Predsednik Okrajnega ljudskega odbora Kranj Vinko Hafner je pred nedavnim imel z novinarji razgovor o najbolj aktualnih gospodarskih in političnih vprašanjih na Gorenjskem. Ko je govoril o zakonu o nacionalizaciji gradbenih zemljišč in najemnih zgradb ter prostorov, je poudaril, da bodo posamezne občine v teh dneh sprejemale ožje mestne zazidalne okoliše, da bo v nekaterih komunah treba predloge, ki so jih povsod že pripravili, nekoliko spremeniti, ker so šli pri določanju zazidalnega okoliša predaleč. Tak primer je n. pr. Tržič.

Na ponedeljkovi seji Občinskega ljudskega odbora v Tržiču je bila glavna točka dnevnega reda prav sprejemanje ožjega mestnega zazidalnega okoliša, ki pa je precej ožji, kot je predvideval prvotni predlog. V Tržiču menijo, da bo zazidalni okoliš, ki so ga sprejeli na skupni seji obeh zborov ObLO, popolnoma zadostoval za vse njihove gradbene potrebe. Sicer pa zakon dovoljuje,

da se lahko postopoma tudi razširi, če je to potrebno. V prvotnem predlogu so prišli do izraza težnje nekaterih posameznikov, ki bi radi zidali hiše zunaj že prej določenih zazidalnih okolišev in ki so menili, da bodo prav z zakonom o nacionalizaciji to lahko dosegli. Zazidalni okoliš, ki so ga sprejeli na seji ObLO, obsega zdaj celotno področje mesta z Bistrico in Mlako, na Križkem polju pa poteka meja od Galskega doma v Križah proti Ljubeljki cesti, medtem ko je bila prvotna meja postavljena na črto Železniška postaja — Osnovna šola Križe.

Medtem ko so po vsej Gorenjski že sprejeli ali vsaj dokončno pripravili ožje mestne zazidalne okoliše, pa počasneje potekajo dela za nacionalizacijo stanovanjskih in poslovnih zgradb. Komisija, ki so jo v ta namen izvolili tudi v Tržiču, je pričela s študijem dejanskega stanja in s pripravljanjem spiskov vseh objektov, ki pridejo v poštev

za nacionalizacijo, k delu samemu pa še niso pristopili.

Na vprašanje, ali predvidevajo morebitne adaptacije ali rekonstrukcije nacionaliziranih lokalov ali stavb, s čemer bi lahko precej izboljšali trgovsko mrežo, nam je načelnik Sveta za gospodarstvo ObLO Tržič povedal, da so z adaptacijskimi in rekonstrukcijskimi deli na privatnih stavbah začela podjetja že pred izdajo zakona o nacionalizaciji, čeprav so pogosto naletela na precejšen odpor posameznih hišnih lastnikov, ki so dela ovirali ali pa stavili pogoje, ki jih ni bilo mogoče sprejeti. Vseh teh ovir zdaj ne bo več in bodo v prihodnje razne načrte za izboljšanje trgovske mreže lažje uresničevali.

A. T.

V Kropi:

Po enoti proizvoda

Podjetje »Plamen« v Kropi je po sklepu Delavskega sveta s 1. januarjem t. l. prešlo na nagrajevanje po enoti proizvoda.

Da bi o tem zvedeli kaj več, smo se obrnili na predsednika sindikalne podružnice »Plamen« v Kropi, tov. Toneta Beštra, ki

nam je odgovoril na nekaj vprašanj.

»Kako ste pristopili k nagrajevanju po enoti proizvoda?«

»Na osnovi lanskoletnega dela (avgust, september, oktober in november) smo izdelali poseben elaborat. Celotno proizvodnjo smo razdelili na 25 grup in določili za vsako grupo izdelka ceno za enoto proizvoda na posameznih delovnih mestih. Ves plačilni sklad smo razdelili po posameznih delovnih mestih v proizvodnji. Seveda smo od tega predvideli določen odstotek za vzdrževalne obrate in ostala režijska mesta.«

Tone Bešter

»Kako ste seznanili člane kolektiva z novim načinom nagrajevanja?«

M. Č.

»Mi imamo to zajamčeno že z nagrajevanjem po enoti proizvoda. Zato je pri izdelavi novega tarifnega pravilnika, ki ga že dela posebna komisija, predvsem važno, da bodo tarifne postavke v pravem razmerju, kar sem že poudaril. Višina zasluzka pa bo tako odvisna samo od prizadevanja posameznika. Zaradi tega ne predvidevamo kakega povišanja plač po TP, razen od sedaj nepravilnega razmerja.«

C. R.

Pismo iz Škofje Loke

Kam naj gre mladina?

Na Trati pri Škofji Loki je 80 odstotkov škofjeloške industrije. Tu so delavska naselja, kjer stanuje mnogo mater in žena, ki so zaposlene v različnih podjetjih (Gorenjska predilnica, Lesno industrijsko podjetje »Jelovica« itd.). Kolektiv Gorenjske predilnice se je odločil, da bo prizadetim materam pomagal. V bloku, ki je še v gradnji, bodo uredili dnevno zavetišče za predšolske otroke. Matero so ta korak z veseljem sprejele.

Pri tem ukrepu pa ostane nerešeno še bolj kritično vprašanje, kako pomagati šolski mladini.

Pred več leti sta osnovna organizacija ZKS in SZDL na Trati ustanovili društvo »Svoboda«. Gorenjska predilnica ji je poklonila večjo, lepo urejeno barako. Mladina je imela veliko veselje in zanimanje. Organizirali so razne kulturne in športne sekcije, kakor nogomet, namizni tenis, nadalje pevske in igralske skupine ter čitalnico. Na žalost je bilo vse to delo kmalu uničeno, ko je baraka z vsem inventarjem pogorela. Nekaj časa so člani »Svobode« upali, da bodo našli še kak primeren prostor, ker pa na vsem terenu ni bilo mogoče dobiti prostora, je polagoma društvo »Svoboda« zamrlo.

Množične organizacije vidijo in čutijo, da je tu treba nujno nekaj ukreniti v pomoč mladini. Na mnogih sestankih o tem govorijo. Organizirali so novo, telovadno društvo »Partizan«. Vendar, ko pride do dejanja, se stvar ustavi, ker ni prostora. Tako gre iz leta v leto. Vsako leto, ko se sprejema družbeni plan, se precej denarja določi za olupševanje mesta, za obnovitev starih mestnih zgodovinskih objektov itd. Vse to je zelo lepo. Vendar bi bilo zelo dobro in koristno, ko bi se vsaj delček tega denarja vsako leto predvidel tudi za pomoč naši mladini.

K. I.

Občinska konferenca Zveze borcev v Škofji Loki

Spomenik padlim borcem v Loki

V nedeljo dopoldne je bila v Škofji Loki redna letna občinska konferenca Zveze borcev. Pričelo se je udeležili tudi delegati nekdanje občine Gorenja vas. Iz poročila smo povzeli, da je Zveza borcev v občini, poleg SZDL, najmočnejša politična organizacija s 1115 člani, vendar so na konferenci ugotovili, da je še vedno precej borcev in aktivistov NOV, zlasti žena, ki niso člani organizacije. Ker bo pri občinskem odboru Zveze borcev ustanovljena tudi sekcija bivših vojni ujetnikov, političnih zapornikov, internirancev ter deportirancev, bo potrebno takoj ugotoviti njihovo število in tiste, ki še niso člani, pa imajo zato pogoje, tudi sprejeti.

Glavno delo občinskega odbora Zveze borcev se je v preteklem letu odvijalo v petih komisijah. Pomembno vlogo sta imeli zlasti komisiji za zgodovinsko in spomeniško dejavnost. Zbrani zgodovinski material so razstavili v muzeju NOB v Škofji Loki, ki ga

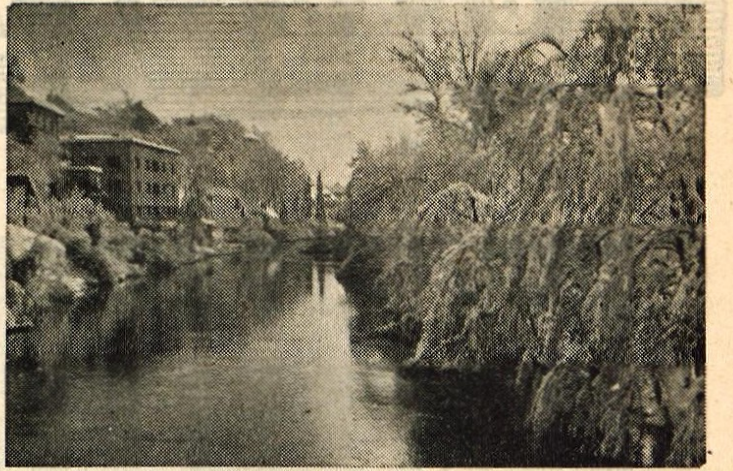
je obiskalo že nad 10.000 ljudi. Prav tako vzdržujejo 33 različnih zgodovinskih obeležij in 47 grobišč ter posameznih grobov padlih borcev. Na konferenci so poudarili, da bo treba v tej smeri še precej delati, predvsem v Poljanski dolini, če bodo zato dani tudi potrebni pogoji. Med drugim nameravajo zgraditi centralni spomenik padlim borcem v Škofji Loki. V občini je še vedno 62 nepreskrbljenih otrok padlih borcev, ki pa se vsi šolajo in prejemaajo podporo v različnih oblikah, povprečno 2 do 3 tisoč dinarjev mesečno. Vendar so delegati opozorili na zelo slabe učne uspehe nekaterih teh otrok, kar pa zanje predstavlja resno oviro za pridobitev kvalifikacije. Zato bo v takih primerih potrebna neposredna pomoč organizacije Zveze borcev.

Konferenca je tudi poudarila premajhno aktivnost borcev v delavskem in družbenem upravljanju. Sodili so, da bi morali

borci tudi pri teh, tako zelo pomembnih družbenih funkcijah, prednjačiti in se boriti za napredne socialistične odnose. Žal pa se ugotavlja pri večjem delu članov precejšnje nezanimanje. Delno je temu kriva tudi prenizka strokovna izobrazba posameznikov, zato so delegati predlagali, naj bo skrb za njihovo vzgojo bolj intenzivna. Razpravljali so še o obveznostih organizacije za uspešno izvajanje izvenarmadne vzgoje, o strelstvu, o upokojitvi borcev in še o nekaterih drugih vprašanjih. Ob koncu pa so sklenili, da bo organizacija Zveze borcev aktivno sodelovala pri prireditvah 40. obletnice ustanovitve Komunistične partije Jugoslavije, sprejeli pa so na osnovi razprave še več drugih sklepov, katerih izvedba bo pripomogla, da se bo organizacija še bolj uveljavila v družbenem življenju v občini. Izvolili so tudi nov 19-članski upravni odbor in komisije.

Ob 40-letnici KPI

Poročilo iz Vukovara

KRANJSKA RAZGLEDNICA: Začetek ali konec zime...

Levičarji nekdanje socialne demokratske stranke v Sloveniji, ki so se v začetku leta 1920 združili v Socialistični delavski stranki Slovenije z namenom, da se vključijo v Socialistično delavsko partijo Jugoslavije (komunistov), so se še nadalje trudili, da bi revolucionarili tudi vodstvo socialne demokratske stranke, ki je leta 1919 odklonilo povabilo na Kongres zedinjenja v Beogradu, in tako vključili v komunistično gibanje vse slovenske socialistično misleče delavce. Zato so se levičarji udeležili tudi socialdemokratskega kongresa v Mariboru. Na tem kongresu je vodstvo slovenske socialne demokracije sprejelo levičarski predlog in sklenilo, da se udeleži II. kongresa SDPJ(k), ki je zasedal junija 1920 v Vukovaru. Na ta kongres sta bila z Jesenic odposlana dva delegata, in sicer član SDPJ(k) Anton Vergelj in podpredsednik krajevne organizacije SDPJ(k) Janez Smolej¹

čevanje davkov v socialistični družbi itd. Kljub tem pomanjkljivostim pa ta program dokazuje, da je KPJ že stopila na pot ostrega revolucionarnega razrednega boja, kar je bilo — kakor je rekel tovariš Tito na V. kongresu KPJ — najpozitivnejša stran tega programa. Na zborovanju v Delavskem domu na Jesenicah, na katerem sta jeseniška delegata poročala o Vukovarskem kongresu, je jeseniško članstvo KPJ navdušilo predvsem poročilo o velikem številu komunističnega delavstva, ki so ga zastopali delegatje na kongresu. Članstvo je obsodilo tudi obnašanje tistih delegatov, ki so se solidari-

rizarili s Topalovičem in demonstrativno zapustili vukovarski kongres. To je še bolj zaostrilo razmere med komunisti in socialnimi demokrati na Jesenicah, ki so domovali pod isto streho v Delavskem domu, ki je bil last delavske konzumne zadruge ali kakor so ji na Jesenicah rekli »rdeči konzum« (v razliko s »črnim konzumom«, ki so ga imeli v rokah krščanski socialisti). »Rdeči konzum« pa so si lastili socialni demokrati in so bili kot taki tudi pravni lastniki Delavskega doma. »Konzumarji«, kakor so imenovali komunisti lastnike zadruge, po Vukovarskem kongresu komunistov v Delavskem domu niso hoteli več trpeti. Izra-

žili so pravno lastništvo in niso dovolili krajevni organizaciji KPJ, da bi imela svoj sedež v Delavskem domu. Zato so se morali komunisti, tako kakor pred desetletji prvi jeseniški socialisti, zbirati k predavanjem, zborovanjem in drugim prireditvam v gostilniških lokalih. Največ so se zbirali v gostilnah pri Brunerju in pri Vergelju.

¹ Janez Smolej, ki je bil takrat podpredsednik jeseniške krajevne partijske organizacije in ki se je udeležil vukovarskega kongresa, je že čez nekaj let zapustil komunistične vrste in predsedal v vrste Jugoslovanske strokovne zveze.

V noči med 30. in 31. decembrom

V Jurčevem kot drugod...

Jugoslovanska buržoazija je zaradi slabosti, ki jo je pokazalo vodstvo KPJ zlasti ob zlomu železničarske stavke aprila 1920, nadaljevala svojo ofenzivo proti komunističnemu gibanju v državi. Da bi si utrčila svoj vladajoči položaj v državi, je izdala interese sloven-

so komunistične mladine in razrednimi sindikati ter uzakonila zaplenbo celotnega premoženja omenjenih organizacij.

Zaradi neznatnega odpora proti »Obznani« je buržoazija poostrišla svoje nasilje nad komunisti. Na Jesenicah je bil prva žrtve tega nasilja predsednik krajevne partijske organizacije Stefan Weiss, star borec za pravice delavskega razreda, star socialist, ki mu je oktobrška revolucija pokazala napake avstrijske socialne demokracije, nad katero se je bil razočaral kakor mnogi že ob izbruhu prve svetovne vojne. Bil je med organizatorji delavskih demonstracij v upanju, da bodo prerasle v revolucijo, in ki je bil po prevratu novembra 1918. leta med tistimi, ki so ustvarili močno levičarsko skupino med jeseniškimi socialisti, skupino, ki je junija 1919 prelomila s socialno demokracijo in se pridružila komunistom. Bil je človek, ki je zaradi svojega delovanja zaslužen postal prvi predsednik krajevne partijske organizacije na Jesenicah in jo vodil vse do januarja 1921. Takrat so ga aretirali in na kratko opravičili z njim. Vzeli so mu državljanstvo pod pretvezo, da je Korošec in da mu je zato pot odobrta v Avstrijo. Iznegli so ga, dasi je bil Weiss že dolgo vrsto let na Jesenicah in se imel tu domovinsko pravico. S Stefanom Weissom je jeseniški delavski razred izgubil svojega neukonjurnega in prijubljenelega tribunala, partijska organizacija pa svojega predsednika in enega izmed najbolj sposobnih svojih članov, kar je pomenilo zanjo

težek udarec prav pri prehodu v ilegalo.

Prepoved Komunistične partije je redčila vrste jeseniških komunistov. Mnogi komunisti, po rodu Korošci, so takrat izstopili iz KPJ. Ne toliko zaradi omanega pričnanja, kolikor zaradi bojazni, da bodo doživeli podobno usodo kakor Stefan Weiss. Odpadli pa so seveda tudi taki, ki so v času, ko je kazalo, da bo revolucija lahko, vstopili vanjo zaradi osebnih koristi, ki so si jih nadejali po zmagi revolucije. V vsakem gibanju in v vsakem času so taki ljudje in so zato za vsako gibanje najbolj škodljivi. S takimi koristolovci partijska organizacija na Jesenicah ni ničesar izgubila, marveč se je samo prečistila. Čeprav je številčno upadala, je prav ob prehodu v ilegalo jeklenela. S prehodom v ilegalo, pri katerem sta se kot organizatorja najbolj izkazala tajnik partijske organizacije Ciril Košir in blagajnik France Ravnik, se začenja drugi del zgo-

Jurjani so prav taki ljudje kot so v Cerkljah, v Kranju, v Pred-dvoru in drugod po Gorenjskem. Stari se prav tako zgražajo nad mladino, češ da je »na slabih poteh«, mladina se prav tako pritožuje, da nima prostorov za plesne vaje, ne razumevanja pri starejših. Prav tako kot drugod po Gorenjskem Jurjani bvalijo čvček brez vode, prav tako delajo in te dni prav tako gledajo navzgor, kdaj bo snežilo.

Toda vas se ni pomirila. Na zboru volivcev so znova protestirali proti takemu ravnanju. Izvolili so neko »komisijo za premirje«. Ta se je naslednji dan javila pri Mlinarjevih, pred jarkom prekopane poti. Izid: nekaj dni za tem je bila preko poti še visoka, močna ograja. Če je tako končala pravda, še ni znano.

V tem rednem vsakodnevnem življenju pa je Jurjane vendarle nekaj vznemirilo, jih odtegnilo od tistega povprečnega, navadnega, umirjenega življenja. Nekateri pravijo, da je to prijetnejše. Pravijo, da prej minevajo ti dolgočasni zimski dnevi. Drugi pa obratno: nervozno mabajo z rokami in zahtevajo pravice, pravijo, da ne vzdržijo.

Še preden se je polegla napetost okoli poti pod vasjo, je Jurjane vznemirila druga neprijetnost. Šlo je za dve ženski, mamo in hčerko. V vasi sta znani kot ura v zvoniku. Prav bistri res nista, toda za kmečka dela sta sposobni. Taka je prišla mama kot služkinja k Basinovim. Gospodar jo je »vpeljal« v vsa domača dela in kar je bilo najhujše, ona je kaj kmalu dobila hčerko. Po vasi se je takrat šušljalo kot marsikdaj, in znova zašlo v pozabo. Služkinja pri Basinovih pa je ostala kot prej, le da je imela še hčerko. Toda žal hčerko, pravo naslednico njenega trpljenja — bila je slaboumna kot mati. Vendar sta ostali, delali in živeli pri hiši in vse kar je bilo, je šlo počasi v pozabo.

Umirjenjši vaščani pravijo, da se vsa stvar vleče že sem od zadnjih parlamentarnih volitev. Mlinarjevi so imeli svojega kandidata. »Zakaj pa govorimo o demokraciji?« so takrat dejali in po-

Zdaj pa... Nenadoma sta ti dve siroti postali dva jurjanska »hlapca Jerneja«. Nimata kam spat, nimata nikogar. Dom, na katerem sta bili, kjer je mati delala malo ne petdeset polnih let, ta dom ni več njihov. Nekdanji gospodar je vse prodal. Kupec ni prevzel skrbi za dve ženski. Tako sta se po malem znašli zunaj hiše. Potrkali sta na vrata Jurjanov. Sprejeli so ju. »Dokler se ne veži drugače,« so rekli. Toda izgledov ni. Kdo naj vzame pod streho v oskrbo staro, izčrpano ženo, kdo ima sobo, stanovanje za to?

sebna kandidatna lista je romala od hiše do hiše, podpisi so se kopičili. Toda, na volitvah — premalo glasov! Mlinarica je bila iz sebe. Vas se ji je na tihoo posmebovala. Toda ne dolgo. Ko se je pred časom, ob večernem mraku nekdo iz vasi vozil mimo Mlinarjevih, je kolo nepričakovano tresčilo v jarek. Kolesar je k sreči odnesel celo glavo. Labko bi bilo buje. »Jarek prek poti so skupali! Pot, ki jo rabimo že 100 let,« so se jezili Jurjani. »Čez našo zemljo gre. Jaz ukazujem, jaz plačujem davke,« je rekla Mlinarica.

O tem se razgovarjajo Jurjani te dni. Tudi tusta so pokopali kot drugod po Gorenjskem in se poklonili njegovemu spominu. Toda nekatere stvari pri njih pa vendarle niso prav take kot drugod, marveč svojstvene, posebne. K. M.

Vsak ponedeljek in petek v „GLASU GORENJSKE“ najnovejši dogodki v besedi in sliki

dovine jeseniškega delavstva med obema vojnoma, obdobje, ki je trajalo do leta 1929 in v katerem je partijska organizacija doživela še marsikatero itrdno preizkušnjo. Buržoazno nasilje je še marsikoga zlomilo, toda jedro je vedno bolj jeklenelo in ga ni mogel uničiti niti najhujši teror.

Naročajte in čitajte „Glas Gorenjske“ - najbolj bran časopis na Gorenjskem

VINTGAR

Ustanovitev tamburaškega zbora »Svoboda Dobrava—Vintgar 1. 1923

dvajsetčlanske slovenske delegacije so na kongresu ostali samo trije člani, med njimi oba jeseniška delegata. Ta dva sta prenesla sklepe vukovarskega kongresa na članstvo krajevne partijske organizacije na Jesenicah. Med temi sklepi je bil tudi sklep o preimenovanju Socialistične delavske partije Jugoslavije (komunistov) v Komunistično partijo Jugoslavije. Prav tako so jeseniški komunisti razpravljali o programu in statutu KPJ, ki je bil sprejet na kongresu in vseboval osnovne programske linije, ki niso bile popolne in so vsebovale velike pomanjkljivosti tako glede na nacionalno vprašanje, ki ga program niti ne omenja, glede na agrarno vprašanje, ki je bilo zelo nejasno formulirano, glede na pla-

skega naroda na Koroškem, v Slovenskem Primorju in v Istri. Oktobra 1920 smo Slovenci izgubili Slovensko Koroško, kar je pospešilo germanizacijo in je zaradi mešetarnjenja velesil, ki so se opirale na leto 1920, tudi po drugi svetovni vojni ostala v okviru Avstrije. Prav tako je jugoslovanska buržoazija zaradi utrjevanja svojih notranjih pozicij v tem času prepusila Slovensko Istro in Primorje Italiji. Ni ji bilo mar, da je s tem prepusila velik del slovenskega naroda nenehnemu zatiranju in načrtnemu raznarodovanju. Konec 1. 1920 se je počutila že močno in je pripravila odločilen udarec proti KPJ. V noči med 30. in 31. decembrom 1920 jo je z »Obznano« postavila izven zakona skupaj z Zve-

VIHAR POD TRIGLAVOM

Riše Milan Batista

Smrt na Okroglem

77

Borci so skorajda pozabili na previdnost in se nagneli preblizu izhoda, navdušeni nad Stakovim uspehom. Top na drugem bregu je stal sam in zapuščen; topničarji so po Stankovih rafalih poiskali kritje v razgonih njive. Zdaj so se tudi Nemci pomogli od presenečenja in besno so zaživžgale krogle okrog izhoda, da so se fantje morali umakniti globlje.

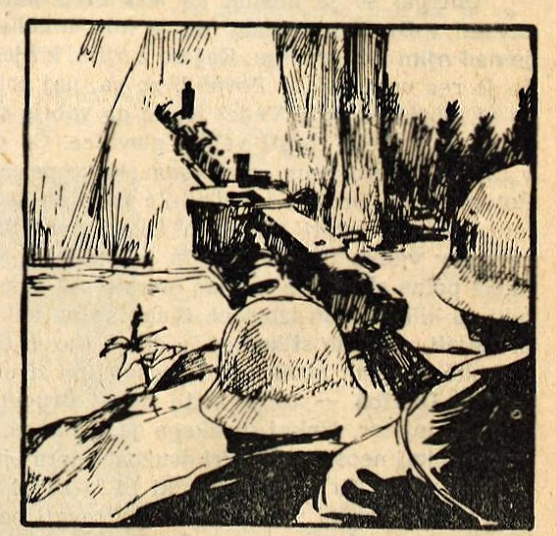
78

Stanko ni več streljal — toda okoli topa je bilo kljub temu vse mirno. Nemci so ga odpeljali šele potem, ko so ves breg zastrili z umetno meglo, ki je zakrila zelence pred partizanskimi pogledi. Stankov uspeh je borcem spet dal poguma. Morebiti se bodo pa ponoči le prebili? Le za Planina jih je skrbelo, saj odkar je izginil, niso vedeli, kje je ostal.

79

Planin je medtem še vedno tičal v vodi — na istem mestu, kamor se je bil zatekel zgodaj zjutraj. Kolena mu je obli-vala ledena Sava; od snega, ki ga je pomlad raztopila v planinah, je bila voda tako mrzla, da mu je ledenela kri v žilah. Niti premakniti se ni upal in kadar ga je kdaj pa kdaj napadel kašelj, se je le z največjimi napori premagoval.

80

Na skali nad njim pa so ležali Nemci okoli strojnica, ki je skoraj neprestano tolkla po votlini. Po njej bi lahko ugotavljal, kaj delajo tovariši — saj so na vsak gib v votlini nemški mitraljezci takoj odgovorili z dolgimi in gostimi rafali. Ampak on ni mislil na Švabe nad svojo glavo, ampak na tovariše v votlini — kako bi jim pomagali.

